

ОПТИМІЗАЦІЯ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ ІЗ ФАХУ «ПЕДІАТРІЯ»

О.І. Сміян ,д. мед. н., проф., Т.П. Бинда, к. мед. н., доц.; О.К. Романюк, к.мед.н., доц., П.І. Січненко, к.мед.н., доц.

Медичний інститут СумДУ, кафедра педіатрії післядипломної освіти

На післядипломному етапі обов'язкова для усіх випускників інтернатура, де спеціалісти одержують спеціалізацію. Навчання в інтернатурі є основою спеціалізації майбутнього лікаря, проміжною ланкою між етапом накопичення знань та умінь у вузі та використанням цього багажу на практиці, першим кроком лікарів-педіатрів у становленні їх як фахівців. Наш досвід указує на необхідність особливої уваги до первинної спеціалізації лікарів-педіатрів, які закінчуючи вищі навчальні заклади, мають добре теоретичне підґрунтя, але, на жаль, недостатню практичну підготовку.

Виходячи з цього, основною метою первинної спеціалізації лікарів-інтернів з педіатрії є поліпшення практичної підготовки, здобуття нових знань, професійних умінь і оволодіння спеціальністю відповідно до професійно-службових обов'язків, які ставлять перед лікарем-спеціалістом. Для досягнення цієї мети необхідно раціонально організувати навчальний процес в інтернатурі.

На кафедрі педіатрії післядипломної освіти накопичений значний досвід щодо впровадження методів активного навчання в такі традиційні види занять, як лекції та семінари, групові та практичні заняття, магістерські роботи тощо. На нашу думку у післядипломній підготовці головним має бути не стільки контролювання рівня теоретичних знань, скільки засвоєння лікарями-інтернами вміння обстеження, клінічного тлумачення варіантів перебігу хвороби, тактики лікування, що краще досягається на практичних заняттях та клінічних розборах хворих.

В останні роки ми проводимо практичні заняття за методикою проблемно-орієнтовної дискусії, яка відрізняється від звичайного розбору ситуаційних задач. Проблемно-орієнтовна дискусія - це обговорення клінічного випадку з визначеної тематики з докладним і глибоким розглядом етіології захворювання, патогенезу його розвитку у конкретного хворого, алгоритму його лікування. Основною її відмінністю від звичайного розбору ситуаційних задач є те, що в процесі орієнтовної дискусії всіма учасниками виробляється єдина, колективна думка щодо розвитку хвороби й одночасно приймається правильна терапевтична тактика. Під час дискусії лікарів-інтернів виявляється ряд позитивних моментів: лікарі-лідери вчаться висловлювати свої думки і відстоювати свою точку зору; виникає велика потреба у вивченні нової літератури з обговорюваної проблеми; з'являється великий стимул самоосвіти. Головним завданням педагога є: підтримувати високий науково-практичний рівень обговорюваної проблеми; орієнтувати на її повне висвітлення; акцентувати увагу на важливих моментах дискусії; дотримуватися самодисципліни і взаємоповаги серед лікарів; зробити висновки і підбити підсумок заняття.

Важливою формою самоосвіти є активна участь лікарів-інтернів у науково-практичних конференціях з доповідями у вигляді реферативно-оглядових повідомлень. Обговорення нових наукових досягнень дозволяють лікареві орієнтуватися в новинах медичної літератури, вибрати оптимальний підхід у лікарській тактиці.

Таким чином, тільки інтегрований підхід із використанням різних форм навчання допоможе у вирішенні складного завдання, яким є підготовка лікаря –інтерна з фаху «Педіатрія».